

Marcus 9:22b-24

1 Jezus en duivel 2 Jezus en het ongeloof 3 Jezus en de noodkreet

Gemeente,

We hadden 2 preken over groot geloof. De hoofdman over 100 en de Kananese vrouw. Twee over klein geloof, Petrus op de golven en al de discipelen in hun bezorgdheid. Maar misschien zit er iemand in de kerk, die zegt: groot geloof, klein geloof, maar weet je wat ik me wel eens afvraag? Heb ik sowieso wel geloof, echt geloof? Zodat ik ook bekeerd zou zijn. Als ik maar zeker wist dat ik een heel, heel klein geloofje had, dan zou ik al blij en gelukkig zijn. Want ik zie zoveel ongeloof bij mij dat ik wel eens denk: heb ik wel geloof? Of is het puur ongeloof bij mij?

Over ongeloof gaat het in elk geval vanmorgen. Als we een man horen uitroepen: kom mij ongelovigheid te hulp.

1 Jezus en de duivel

We gaan eerst eens zien in welk verband dat staat. Wat is er aan de hand en wanneer zegt die man dat over zijn ongelovigheid? Het geheel van deze geschiedenis staat in het teken van een confrontatie. Een botsing. Tussen Jezus en de duivel. Tussen de Zoon van God en onreine geesten. Wie zal als overwinnaar uit die botsing tevoorschijn komen? Daarmee hebben we wel de grondtegenstelling voor ons. Tussen het rijk van Koning Jezus en van de duivel. Efeze 2 zegt dan: van nature zijn we allemaal onderdanen van de duivel, wandelend naar de overste van de macht der lucht, dat is de duivel, doende de wil van ons vlees en onze gedachten, kind des toorns. En heel de vraag van ons leven is: ben ik overgezet? Uit satans rijk in het Koninkrijk van Jezus. Uit de duisternis in het licht. En zijn mijn geliefden dat? En zijn andere gemeenteleden dat?

In dat licht zegt Jezus een machtig woord in vers 19. Breng hem tot Mij. Die jongen in wie de geesten van de duivel heersen. Breng hem tot Mij. Dat zegt Jezus in Zijn Woord nog steeds. Breng zondaren tot Mij. Dat is wat Hij in Zijn verbond zegt en in de doop onderstreept: breng tot Mij. Tot Mij, Die de duivel overwonnen heb. Met Mijn totale gehoorzaamheid, Mijn vervullen van de wet en dragen van de straf, in Mijn opstanding. Ik heb de duivel overwonnen. Breng zondaren tot Mij. Breng uw kinderen, uw kleinkinderen tot Mij. Want zij zijn van nature in de greep van de satan. En misschien zie je het bij enkelen wel heel duidelijk. Door verslaving, door verharding, door ongeïnteresseerdheid, door leven voor de lol of voor de carrière. Breng ze tot Mij. En als je

anderen tot Mij brengt, vergeet dan ook vooral niet om zelf te komen. Kom tot Mij! Ik zet over uit de duisternis in het licht, uit satans rijk in het Koninkrijk van God. Kom tot Mij. Breng tot Mij.

O, als je dat niet hoort. Je brengt je kind niet tot Jezus. En je komt zelf niet tot Jezus. Of nog niet. Duidelijk, dan blijf je van de duivel. Daar hoeft niks meer voor te gebeuren: van de duivel zijn wel al: onder zijn regime en beheer ben je al, van baby af aan, van de ontvangenis af aan. Dus als je niet tot Jezus komt blijf je dat ook. En de duivel heeft één doel: je daar altijd dom voor te houden en te verblinden, door te denken dat het niet zo is en niet zo erg is, en dan je eeuwig bij zich te houden in de hel, de eeuwige pijn van vuur en sulfere. Mooier en minder erg mogen we het niet maken. O, hoor toch: breng hem tot Mij. Kom tot Mij. Dat is zo nodig, dat is zo dringend.

Dan zou je denken, nou als je dat dan doet, je brengt anderen biddend tot Jezus, je komt zelf tot Jezus dan zal het wel goed aflopen, dan zul je wel merken dat het de goede kant op gaat. Dat Jezus dat heerlijk vindt, dat Jezus nabij is. Nou, dat zien we hier wel anders Juist dan toont satan zijn macht nog eens. Die jongen krijgt een aanval: hij valt, schuimt, draait en rolt over de grond. Nou komt hij dichterbij Jezus en het wordt juist erger. De duivel laat nog eens merken wat hij kan. Juist als je tot Jezus komt. Of iemand bij Jezus brengt voor hem bidt. En het wordt nog erger! De macht van de zonde trekt nog harder, je ziet , je voelt nog meer dat je meegesleurd word. Je zondigt nog erger en vaker dan tevoren. Je ziet dat er nog meer tegenstand opkomt. En de aanvechting wordt nog groter, de moedeloosheid, de wanhoop. De gedachte: het kan toch niet meer, het kom toch niet goed. Of de doodsheid krijgt nog meer grip op je: je voelt zo weinig, je kan zo makkelijk verder leven, je kan zo makkelijk vergeten dat je een ziel hebt en dat er een eeuwigheid komt. Alsof de zonde, de zinloosheid en de doodsheid nog drie keer zo sterk worden. Je hebt je nog nooit zo beroerd gevoeld en zo ver weg.

Dat is eigenlijk niet zo vreemd. Van de kant van de duivel bekeken. Hij dreigt iemand kwijt te raken. Als gijzelnemers die gegijzelden hebben. En als dan de bestorming plaatsvindt, dan grijpen ze naar de wapens en komt er een vuurgevecht: als ze hun bezit kwijt dreigen te raken, tonen ze wat ze kunnen. Ja, als satan iemand dreigt kwijt te raken, dan wordt hij actief. Dan maakt hij zich sterk met zonden, moedeloosheid, doodsheid. Of als hij, in het leven met God, weer een stukje van je leven kwijtraakt, weer een zondige gewoonte ziet aangevallen, dan richt hij zich op dat punt met al zijn macht om dan toch dat stukje nog te kunnen vasthouden. Je zult het maar zien bij je kind, je zult het maar meemaken zelf. Satan actiever dan ooit.

2 Jezus en het ongeloof

O maar zo Gij iets kunt, wees met innerlijke ontferming bewogen en help ons. Zo Gij, dat betekent: indien U, als U iets kunt. Wat bedoel je dan eigenlijk? Op het moment dat je zegt: mama, als u vandaag naar winkel gaat, wilt u dan snoep meebrengen? Dan bedoel je, misschien gaat mama naar de winkel, misschien ook niet. Maar als ze gaat, dan graag snoep mee brengen. Maar dat is niet zeker, misschien gaat ze wel niet. Er zijn twee mogelijkheden: ze gaat wel of ze gaat niet. Dat is wat die man zegt en dus bedoelt: Heere Jezus, als U kunt. Ja, dan graag hulp. Maar misschien kunt U wel niet, ja dan houdt alles op. Dat is ongeloof. Je houdt rekening met twee mogelijkheden bij de Heere. Met de mogelijkheid dat Hij kan verlossen, maar ook met de mogelijkheid dat Hij het niet kan. Misschien. Of met de mogelijkheid dat Hij het wil, dat Hij wil verlossen, maar ook met de mogelijkheid dat Hij het niet wil. Misschien wel, misschien niet. En verder kom je niet.

Dat is ongeloof. Misschien. Misschien kan en wil God, maar misschien ook wel niet. Je houdt er rekening mee dat de Heere het niet zou kunnen of niet zou willen. En dan kun je nog bidden, of elk geval je handen vouwen en denken: proberen kan altijd, vragen kan in elk geval. Nee heb je, ja kun je krijgen. Waarom niet geprobeerd. Wie weet. Dat is ongeloof. En als je de lamp van het Woord op je leven zet, op je gebeden zet, hoeveel ongeloof zie je niet? Dat bidden op hoop van zegen, dat bidden en misschien....., maar ja misschien ook wel niet. Wat een diepe vezels van ongeloof komen er op uit ons hart. Blijven maar opkomen. Ongeloof.

Wat zegt Jezus? Indien gij kunt geloven, alle dingen zijn mogelijk voor degene die gelooft. De Heere Jezus draait de pijl om. Die man zei: Heere Jezus, indien U kunt, maar Jezus zegt: indien gij kunt, kunt geloven. Alle dingen zijn mogelijk degene die gelooft. Alle dingen, daar bedoelt Jezus mee: alle dingen die Ik beloofd heb. Alle dingen die in Mijn verbond zijn toegezegd. Alle dingen die de Vader belooft om ons te verzorgen en alle kwaad ten beste te keren. Die de Zoon belooft om ons te wassen van onze zonden in Zijn bloed. Die de Heilige Geest belooft om ons een nieuw hart te geven dat God zoekt en Jezus kent en een nieuw leven krijgt. Alle dingen zijn mogelijk degene die gelooft. Want, en dat zal die man straks oppakken: Ik ben de Heere. De Eigenaar van alle dingen. Die alle macht heeft over alles. Nee, dat is de duivel niet, echt niet. En wij weten dat nog veel beter: na Jezus' kruisdood en opstanding en hemelvaart. Dat Jezus de Heere is. Die alle macht gekregen heeft in hemel en op aarde. Altijd mooi als je de catechismus kent. En die korte samenvatting paraat hebt van zondag 13. Waarom noemt gij Hem onze Heere? Omdat Hij ons van al onze zonden met Zijn

bloed heeft gekocht en ons uit alle heerschappij des duivels verlost. Heere, alle zondes Schuld verzoenend, en verlossend uit alle heerschappij van de duivel. Jezus is Heere. Als Gekruisigde Die is opgestaan. Dus dat kan Hij: van zondes Schuld loskopen en van zonden verlossen. En dat wil Hij in Zijn verbond, verzegeld met de doop.

Als Heere kan en wil Hij dat. Indien gij kunt geloven, alle dingen, al deze dingen, zijn mogelijk degene die gelooft. Ik dacht aan het volgende. Je kunt zo'n kiepwagen met grond hebben. Die een kuil, een gat, dicht moet gooien. Stel nou het geval, dat een kiepwagen met grond, vol met grond voor dat gat is gereden en de laadbak gaat omhoog. Nou, die grond wil wel glijden. En er is genoeg grond in, dus dat kan wel, die grond kan dat gat wel dichtgooien. Maar: die als die achterklep dicht blijft, of soms zit er een schuif in die achterklep, als die schuif dicht blijft, dan gebeurt er niks. Die laadbak staat omhoog, die grond wil wel, en die grond kan wel dat gat vullen, maar omdat die schuif dicht blijft gebeurt het niet.

Dat is nou ongeloof. Die vraag: zou de Heere willen? Zou de Heere kunnen? Dat ongeloof, misschien, maar misschien ook niet. Daar zit het hem op vast. Dat houdt alles tegen. In Zijn verbond staat Jezus vlak voor het gat van ons leven: leeg aan gerechtigheid, leeg aan kracht, leeg aan wat voor God bestaan, leeg aan geestelijk leven en Hij is machtig en gewillig om dat gat te vullen, maar het ongeloof houdt alles tegen. Het zit hem vast op geloof of ongeloof. Want wat houdt ons uit de hemel? Wat houdt ons uit het Koninkrijk van God? Niet onze zonden, onze zonden houden ons niet uit de hemel. Onze schuld? Nee, niet onze schuld, onze schuld houdt ons niet uit de hemel. Onze doodse hart en onze tegenzin om God te zoeken? Nee, ook die niet, want er zijn miljoenen mensen in de hemel die allemaal zonden hadden, allemaal schuld en allemaal een hart vol tegenzin, geestelijk dood en toch zijn ze nu in de hemel. Wat houdt ons dan wel uit de hemel en uit Gods Koninkrijk? Ongeloof! Ongeloof houdt ons buiten de hemel en buiten Gods Koninkrijk. Zou Jezus wel willen? Zou Jezus wel kunnen? Misschien, maar misschien ook niet, bij mijn kind, en bij mij.

Indien gij kunt geloven, beste man, het ligt niet aan Mij, of Ik wel iets kan, maar het ligt aan u, of u wel kunt geloven dat Ik alles kan. Die schuif moet open. Dat ongeloof moet weg. Alle dingen zijn mogelijk indien u gelooft, jij gelooft dat Ik het kan en wil. Dan zul je behouden, verlost, verzoend, gered en zalig zijn. Indien gij gelooft dat Ik nu gewillig en machtig ben.

3 Jezus en de noodkreet

Ik geloof Heere, kom mijn ongelovigheid te hulp. Dat roept deze man met tranen. Met tranen roepen. Hij zegt het niet op zijn gemak. Hij roept het met tranen. Waarom? Nou, omdat hij beseft hier gaat het om God of de duivel. Hier gaat het om de hoogste belangen die er zijn voor mijn zoon en voor mij. En: omdat hij beseft: dit overvraagt me. Als alles van mij afhangt, van mijn geloof, dan is dat teveel voor mij, dan ben ik de oorzaak dat het verkeerd afloopt. Want ik kan niet geloven, ik kan mijn ongeloof niet wegwerken en niet uitbannen. Heere, ik geloof, kom mijn ongelovigheid te hulp.

Beseffen wij dat net zo goed als deze man? We hoeven niet allemaal te roepen en te gaan huilen, cultuur en karakter speelt ook mee, maar wel beseffen: bij geloof of ongeloof gaat het om hemel of hel, God of duivel. En: als dan alles afhangt of ik kan geloven, of ik het ongeloof weg kan krijgen, dan is dat teveel gevraagd. Roepen we met deze man mee: ik geloof, Heere, kom mijn ongelovigheid te hulp!

Ja, zo dubbel lijkt het wel. Ik geloof. De vlam van het geloof breekt door de as van ongeloof heen. Want het spande er wel om. Beste man, indien gij kunt geloven, alle dingen zijn mogelijk degene die gelooft. Gaat hij nou weg, of blijft hij? Dat is het kritieke punt als je beproefd wordt: ga je weg van Jezus, moedeloos, verbitterd, kwaad, onverschillig, wanhopig, ga je van Jezus weg: als het zo moet, laat maar dan, of blijf je. Vlucht je naar Hem toe. O dat laatste hoop ik. Job zegt ergens: en al zou God mij doden, ik zou nog op Hem hopen. Ik geloof, kom mijn ongelovigheid te hulp. Dat ongeloof, dat ermee rekent: misschien wil Jezus mij wel niet helpen, misschien kan Hij mij wel niet verlossen. Heere, help mij daarvan af! Verlos mij daarvan, verdrijf dat! Kom mijn ongelovigheid te hulp.

Gemeente, er is een theologie, in kerken en in vrije Pinkstergroepen, ik zeg het maar eerlijk en duidelijk, en een Evangelie dat zegt: God heeft alles gedaan wat Hij kon. Geloven dat moet jij doen. God heeft Jezus voor alle mensen laten sterven. God heeft alle mensen uitverkoren en God houdt van alle mensen. God heeft gedaan wat Hij kan. Nou wacht Hij of jij geloven zult. Dat is jouw kant van de zaak.

En er zijn ook mensen die dat een mooi Evangelie vinden. Die dat het volle en ware Evangelie vinden. God heeft alles gedaan wat Hij moest doen, en geloven daar zorg ik wel voor. En als iemand zou roepen met deze man: ik geloof, kom mijn ongelovigheid te hulp, dan zouden ze moeten zeggen: ja beste man, sorry, maar daar is God niet voor. Geloven moet je zelf voor elkaar krijgen.

Vind je dat Evangelie? Of kwam je erachter: geloven doe ik niet vanuit mezelf. Kan ik niet, wil ik niet. Alles in mij verzet zich ertegen, ik ben een tegenstander, vijand van genade en van Jezus. Als je dat nooit hebt ontdekt, is je geloof niet het echte. Een geloof dat zo uit je eigen natuur opkomt, uit je eigen mogelijkheden, is een schijn geloof. Als je nooit die roep van deze man hebt leren verstaan, misleid je jezelf met een ingebeeld geloof.

Maar dit is het ware en volle Evangelie. Ik denk aan het begin van de preek. Iemand die denkt: groot geloof, klein geloof, was er dat maar, misschien geloof ik wel helemaal niet. Had ik maar geloof, een klein geloofje desnoods. Dit is het Evangelie: De Heere werkt geloof. De Heere verdrijft ongelooft. Eens en telkens weer. Hij is, staat er ergens, de Veroorzaker en de Voleinder van het geloof. Hij veroorzaakt het geloof. Hij richt je op Zichzelf door Zijn Geest om te geloven. Zoals Calvijn dat zei: ogen dicht en oren open. Ogen dicht voor dat geweld van de duivel, die die jongen laat rollen en schreeuwen en krimpen op de grond. Ogen dicht en oren open. Alle dingen zijn mogelijk. Ik ben gewillig en machtig: hoor Mijn verbond en de heilige Doop. Ik doe het! Ik verdrijf het ongelooft. En Hij is de Voleinder. Hij zorgt dat het geloof blijft. Dat het ongelooft het geloof niet helemaal uitdooft zodat het over en weg is. Hij leeft om te bidden. Hij beschermt tegen te hoge verzoeken, Hij beïnvloed door Zijn Geest voortdurend het hart om te blijven geloven.

Dit gebed heeft zin! Kom mijn ongelovigheid te hulp. Dat gebed wordt verhoord! Daarin wijst Jezus je niet terug op jezelf. Geloven dat is jouw zaak, daar kan Ik niks in betekenen voor je, nee Hij veroorzaakt en voleindt het geloof!

En dan gebeurt het ook! Eerst geloof en dan de vrucht. Die orde. Wij zouden zo graag zien: ja, mijn jongen wordt al wat beter, het gaat al beter, ja ik geloof dat Jezus kan en wil helpen. Wij willen zo graag eerst zien, merken, ervaren, meemaken en dan, ja dan zullen we geloven. Nee, eerst geloof en dan de vrucht. Tenminste, het lijkt erop in dit geval dat het eerst nog erger wordt. Want als Jezus die duivel uitwerpt dan wordt het nog erger, de jongen wordt nog erger aangevallen en lijkt wel dood te zijn en dan richt Jezus Hem op en hij staat: verlost en gered. Misschien gaat het eerst nog wel slechter met je kind, trekt hij nog verder de wereld in, en hoe er je bidt en gelooft dat Jezus kan en wil en zal, hoe erger het wordt. En hoe meer je bidt en vertrouwt dat Jezus je vellossen zal, hoe sterker de duivel nog doet en hoe meer je schrikt van jezelf en jezelf tegenvaalt. Maar: het gebeurt! Het zal blijken.

Dat is geloof. Dat is geloofsleven. We hebben er iets van gezien deze preken. Groot geloof, klein geloof, ongelooft, de beweeglijkheid, de strijd. Zalig die het kent. Die heeft de prachtige belofte: geloven wordt

eens aanschouwen. Zien dat het waar is. Zien en ervaren en beleven dat Jezus machtig en gewillig is. Eeuwig zien dat het geloof niet beschaamd wordt. En voor eeuwig nooit meer twijfelen, nooit meer wankelen. Geloven gaat over in aanschouwen. Aanschouwen betekent en houdt in: genieten, ervaren, beleven, zien. O, geloof toch!

En tot die tijd is het gebed: ik geloof Heere, kom mijn ongelovigheid te hulp.

Amen